

7 Μαρτίου, 1996 .

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΙΑΝΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1042/95)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσωρινό διάταγμα αναστολής της προσβαλλόμενης πράξης — Κανονισμός 13 του περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Κανονισμού του 1962 — Φύση και προϋποθέσεις έκδοσης του διατάγματος — Συσχετισμός έκδηλης παρανομίας και ανεπανόρθωτης ζημίας — Οι προϋποθέσεις δεν πληρούντο στην κριθείσα περίπτωση διαθεσιμότητας αξιωματικού.

10 Στρατός της Δημοκρατίας — Πειθαρχικό δίκαιο — Καν. 24(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουράς του 1964-1979 — Ερμηνεία της φράσης "εγκρεμούσης της ανακρίσεως" — Η ευρεία έννοια της φράσης αποτελεί την ορθή ερμηνεία.

15 Ο αιτητής προσέφυγε κατά της θέσης του σε διαθεσιμότητα και ταυτόχρονα υπέβαλε αίτηση για προσωρινό διάταγμα αναστολής της διαθεσιμότητάς του μέχρις εκδικάσεως της προσφυγής.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

1. Είναι γενικά παραδεγμένη αρχή ότι κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας που προβλέπεται στον Κανονισμό 13 των Περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1962 η αναστολή μιας διοικητικής πράξης θεωρείται εξαιρετικό μέτρο

γιατί διαταράσσει την αρχή που επιβάλλει την άμεση εκτελεσιμότητα των διοικητικών πράξεων.

Η αναστολή της πράξης διατάσσεται όταν ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά αν δεν ανασταλεί η πράξη μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής. Τούτο όμως δεν είναι απόλυτο, γιατί αν η αναστολή θα επιφέρει ουσιώδες πρόσκομμα στην εύρυθμη λειτουργία της διοίκησης, η πράξη δεν αναστέλλεται έστω και αν θα δημιουργήσει ανεπανόρθωτη ζημιά στον αιτητή.

5

Σε περίπτωση όμως που η πράξη της οποίας ζητείται η αναστολή είναι έκδηλα παράνομη, το Δικαστήριο οφείλει να διατάξει την αναστολή της έστω και αν τούτο θα προκαλέσει πρόσκομμα στην εύρυθμη λειτουργία της διοίκησης και ακόμα έστω και αν ο αιτητής δε θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά.

10

15

Η λέξη “έκδηλη” υποδηλώνει τις περιπτώσεις όπου η παρανομία είναι οφθαλμοφανής, χωρίς να χρειάζεται διερεύνηση αντιφατικών γεγονότων. Τέλος, θα πρέπει να τονισθεί ότι ισχυρισμός για έκδηλη παρανομία πρέπει να εξετάζεται με μεγάλη προσοχή, γιατί τούτο μπορεί να σημαίνει απόφαση πάνω στην ουσία της υπόθεσης, κάτι που δεν επιτρέπεται.

20

2. Στη φράση “εκκρεμούσης της ανακρίσεως” στον Καν. 24(1) των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουράς του 1964 - 1979 πρέπει να δοθεί ευρεία έννοια που να καλύπτει την διαδικασία μέχρι και την τελική απόφαση με βάση την οποία αποφασίζεται είτε η μη λήψη οιασδήποτε μέτρων ή η πειθαρχική δίωξη ή η ποινική δίωξη του προσώπου για το οποίο γίνεται η ανάκριση. Ως εκ τούτου με βάση τη νομολογία και τις αρχές που τέθηκαν πιο πάνω το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν έχει ικανοποιηθεί για την ύπαρξη έκδηλης παρανομίας.

25

30

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

P.O.E.D. v. Registrar of Trade Unions (1982) 3 C.L.R. 177,

Loizides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1131.

40

Αίτηση.

Αίτηση για διάταγμα με το οποίο να αναστέλλεται η απόφαση

των Καθ' ων η αίτηση να θέσουν σε διαθεσιμότητα τον αιτητή μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής.

5 *Μ. Κυπριανού με Α. Νεοφύτου και Μεν. Κυπριανού, για τον Αιτητή.*

Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

10 *Cur. adv. vult.*

15 **ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.:** Ο αιτητής με την προσφυγή του ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση που περιέχεται σε επιστολή ημερ. 30.11.95, με την οποία τέθηκε σε διαθεσιμότητα από 1.12.95, είναι άκυρη και παράνομη και στερείται οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος. Με αίτησή του ημερ. 13.12.95 ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο προσωρινό διάταγμα που να αναστέλλει την πιο πάνω απόφαση.

20 Είναι γενικά παραδεγμένη αρχή ότι κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας που προβλέπεται στον Κανονισμό 13 των Περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Κανονισμών του 1962 η αναστολή μιας διοικητικής πράξης θεωρείται εξαιρετικό μέτρο γιατί διαταράσσει την αρχή που επιβάλλει την άμεση εκτελεστικότητα των διοικητικών πράξεων.

25

30 Η αναστολή της πράξης διατάσσεται όταν ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά αν δεν ανασταλεί η πράξη μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής. Τούτο όμως δεν είναι απόλυτο, γιατί αν η αναστολή θα επιφέρει ουσιώδες πρόσκομμα στην εύρυθμη λειτουργία της διοίκησης, η πράξη δεν αναστέλλεται έστω και αν θα δημιουργήσει ανεπανόρθωτη ζημιά στον αιτητή.

35 Σε περίπτωση όμως που η πράξη της οποίας ζητείται η αναστολή είναι έκδηλα παράνομη, το Δικαστήριο οφείλει να διατάξει την αναστολή της έστω και αν τούτο θα προκαλέσει πρόσκομμα στην εύρυθμη λειτουργία της διοίκησης και ακόμα έστω και αν ο αιτητής δεν θα υποστεί ανεπανόρθωτη ζημιά. (Δέστε **P.O.E.D. ν. Registrar of Trade Unions** (1982) 3 C.L.R. 177 και **Loizides ν. Republic** (1982) 3 C.L.R. 1131). Η λέξη “έκδηλη” υποδηλώνει τις περιπτώσεις όπου η παρανομία είναι οφθαλμοφανής, χωρίς να χρειάζεται διερεύνηση αντιφατικών γεγονότων. Τέλος, θα πρέπει να τονισθεί ότι ισχυρισμός για έκδηλη παρανομία πρέπει να εξε-

40

τάζεται με μεγάλη προσοχή, γιατί τούτο μπορεί να σημαίνει απόφαση πάνω στην ουσία της υπόθεσης, κάτι που δεν επιτρέπεται.

Ο αιτητής είναι μόνιμος αξιωματικός Πεζικού και από 12.8.95 υπηρετεί στο 361 Τάγμα Πεζικού. Στις 10.10.95 αποσπάστηκε από την μονάδα του στον ΚΕΝ Λάρνακας ως εκπαιδευτής. Στις 16 και 17.11.95 υποβλήθηκαν από το ΚΕΝ Λάρνακας τρεις αναφορές με τις οποίες ο αιτητής καταγγέλλετο για διάπραξη σοβαρών πειθαρχικών και/ή ποινικών αδικημάτων που στρέφονταν εναντίον του διοικητή και υποδιοικητή του ΚΕΝ. Η 1η Μεραρχία Πεζικού στις 20.11.95 διέταξε ανάκριση για διερεύνησή τους και παράλληλα πληροφόρησε το 1ο ΕΓ/ΓΕΕΦ υποβάλλοντας τη σχετική αλληλογραφία και παρακαλούσε όπως ο αιτητής τεθεί σε διαθεσιμότητα για διευκόλυνση της ανάκρισης. Το 1ο ΕΓ/ΓΕΕΦ ζήτησε από τον Υπουργό Άμυνας, με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού 24 των Πειθαρχικών Κανονισμών της Εθνικής Φρουράς του 1964-1979, έγκριση όπως ο αιτητής τεθεί σε διαθεσιμότητα. Ο Υπουργός Άμυνας αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του ενέκρινε την ίδια ημέρα όπως ο αιτητής τεθεί σε διαθεσιμότητα από 1.12.95 και κατά της διάρκειά της του χορηγείται επίδομα διαθεσιμότητας ίσο με το 1/2 του μισθού του. Κατ' ακολουθία, ο Α/ΓΕΕΦ την ίδια ημερομηνία, δηλαδή 30.11.95 με σχετική απόφασή του έθεσε τον αιτητή σε διαθεσιμότητα από 1.12.95.

Ο αιτητής στηρίζει την αίτησή του τόσο σε ανεπανόρθωτη ζημιά που κατά τον ίδιο θα υποστεί όσο και σε έκδηλη παρανομία.

Η μόνη μαρτυρία που υπάρχει αναφορικά με ανεπανόρθωτη ζημιά περιέχεται στην παράγρ.8 της ένορκης δήλωσης του αιτητή που επισυνάπτεται στην αίτησή του, η οποία αναφέρει τα ακόλουθα:

“Ειλικρινά πιστεύω ότι έχω πολύ καλή υπόθεση. Η μη έκδοση του διατάγματος θα καταστήσει μάταιη και άνευ αποτελέσματος την απονομή της δικαιοσύνης σε μεταγενέστερο στάδιο και θα επιφέρει πλήγμα ανεπανόρθωτο στην όλη υπηρεσία και σε μένα.”

Παρατηρώ αμέσως ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός είναι γενικός και αόριστος και κατά την κρίση μου δεν αποδεικνύει οποιαδήποτε ανεπανόρθωτη ζημιά. Οι δε ισχυρισμοί του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή κατά τη διάρκεια της ακρόασης, ότι ο μισθός του είναι το μόνο εισόδημά του και πληρωμή μόνο του 1/2 θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα σε αυτόν, δεν μπορεί να αποτελέ-

5 σει βάση για εξάσκηση της διακριτικής μου ευχέρειας, γιατί δεν αποτελεί μαρτυρία ενώπιόν μου. Αλλά και να είχα μαρτυρία επί του θέματος και πάλιν θα έκρινα ότι τούτο δεν είναι ικανοποιητικό για να αποδείξει ότι η ζημιά είναι ανεπανόρθωτη. Επιπρόσθετα, ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η αναστολή της προαγωγής που του εδόθη λόγω της διαθεσιμότητας αποτελεί ανεπανόρθωτη ζημιά, απορρίπτεται ως αβάσιμος. Είναι καθαρόν ότι όταν λήξουν οι οποιοσδήποτε διαδικασίες, στις οποίες θα οδηγήσει η ανάκριση, τούτο μπορεί να επανορθωθεί.

10

Θα προχωρήσω τώρα να εξετάσω κατά πόσο υπάρχει έκδηλη παρανομία στην απόφαση να τεθεί ο αιτητής σε διαθεσιμότητα. Τον ισχυρισμό του αυτό ο συνήγορος του αιτητή βασιζέται στον Κανονισμό 24(1) που προνοεί τα ακόλουθα:

15

“Τη εντολή του Υπουργού ή ίδια πρωτοβουλία ο Διοικητής της Δυνάμεως δύναται να θέση μέλος τι εν διαθεσιμότητι εκ των καθηκόντων του καθ’ οιονδήποτε χρόνον εκκρεμούσης της ανακρίσεως διά παράπτωμα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών.”

20

Είναι η θέση του αιτητή ότι στις 28.11.95 κατηγορήθηκε για τα παραπτώματα από τον Ανακριτή, γεγονός που είναι παραδεκτό και από την άλλη πλευρά και ως εκ τούτου η διαθεσιμότητά του από 1.12.95 έγινε μετά το πέρας της ανακρίσεως και όχι “εκκρεμούσης της ανακρίσεως”.

25

Από τη δική του πλευρά ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ’ ων η αίτηση υπέβαλε ότι οι ανακρίσεις συνεχίζονται και εφόσον δεν έχει αποφασισθεί οτιδήποτε μέχρι στιγμής για περαιτέρω μέτρα η ανάκριση θα πρέπει να θεωρείται εκκρεμούσα.

30

Κρίνω ότι στη φράση “εκκρεμούσης της ανακρίσεως” πρέπει να δοθεί ευρεία έννοια που να καλύπτει την διαδικασία μέχρι και την τελική απόφαση με βάση την οποία αποφασίζεται είτε η μη λήψη οιασδήποτε μέτρων ή η πειθαρχική δίωξη ή η ποινική δίωξη του προσώπου για το οποίο γίνεται η ανάκριση. Ως εκ τούτου με βάση τη νομολογία και τις αρχές που εξέθεσα πιο πάνω κρίνω ότι δεν έχω ικανοποιηθεί για την ύπαρξη έκδηλης παρανομίας και ως εκ τούτου απορρίπτω την αίτηση για προσωρινό διάταγμα. Δεν εκδίδω διάταγμα για έξοδα.

40

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.